

Fryday, George Albert, soldaat

7-F-12

George werd op 1 november 1925 geboren in Toronto, als zoon van Thomas Fryday (Iers en overleden) en Frances Millicent I. Fryday-Cross (Engelse en ook in het leger) uit Toronto.

Zij hertrouwde later als Mrs. Wright en woonde in Newmarket Ontario.

De broer van George, Thomas William Fryday was al in 1937 overleden.

George was de kleinzoon van Frances Millicent Payton uit Toronto en zij werd zijn pleegmoeder en eerste nabestaande. Zij heeft George in huis genomen en opgevoed toen zijn moeder het ouderlijk huis verliet om met Mr Wright te trouwen.

George werkte in een winkel voor machineonderdelen en hij was lid van the Church of England. Voordat George dienst nam op 11 januari 1943 in Toronto, was hij al actief geweest bij de Royal Canadian Naval Volunteer Reserve van april 1942 tot september 1942. De portretfoto hierboven stamt uit die tijd.

Omdat hij nog geen 18 jaar oud was werd hij eerst ingedeeld bij het Royal Canadian Army Service Corps.

Per 20 maart 1943 werd hij geplaatst bij de Hamilton afdeling van de "Vocational Training School" in Toronto voor algemene werkzaamheden.

Per 1 mei 1943, toen hij zeventieneneenhalf jaar oud was, werd hij opgeschaald van "Boy" naar "Private" en zijn betaling werd verhoogd naar \$1,50 per dag.

Per 16 juni 1944 werd hij geplaatst bij de Canadian Army Trades School in Hamilton.

Er volgde een overplaatsing naar de infanterie en per 19 september 1944, na een tussenstop in Brantford, werd hij ingeschreven bij het trainingscentrum Camp Borden.

In november 1944 genoot hij nog van een paar dagen verlof, voordat hij op de 29ste november inscheepte naar Engeland.

Hier zette hij voet aan wal op 9 december 1944.

Op 23 januari 1945 maakte hij zijn entree op het vaste land en hij werd opgenomen in de sterkte van de Queen's Own Rifles of Canada per 31 januari 1945.

Op 2 april 1945 raakt hij lichtgewond door een granaatscherf aan de linker heup. Doordat hij langere tijd in een natte schuttersput had gelegen waren er een paar complicaties waarvoor hij werd behandeld. Na ontslag uit de ziekenboeg voegde hij zich weer bij zijn onderdeel op 25 april 1945.

Bij de opmars in het noordwest Duitsland werd hij door het noodlot ingehaald.

Het oorlogsdagboek van de QOR's meldde hierover het volgende: (dit laten we onvertaald)

May 4 1945 – MITTE GROSSEFEHN 889335

0600 Reveille – Fine and clear.

0100 At 0100 D Coy had crossed the canal without further opposition and were now at 889340. B Coy went on before first light and passed through D Coy at 0310 hrs. and went out to OSTER SANDER 855363.

0630 OSTER SANDER was cleared without opposition. 14 POW's were taken.

1200 C Coy moved out to attack X-rds. 873369.

1330 C Coy was pinned down by S.A. Fire just short of objective.

Supporting arms went into action and cleared a way for the Coy.

Two of our men were killed [Riflemen George Albert Fryday and Melvin Charles Smith were the last QOR soldiers to be killed in action] and one was wounded.

1500 C Coy were all on their objective. This is believed to be the last attack in N.W. GERMANY. Shortly after C Coy took the X-rds

LCol Haurumz of the WEHRMACHT came in with a white flag to negotiate surrender and he was followed a few minutes later by the Burgomaster of AURICH.

Hoe diep triest, sneuvelen tussen half twee en drie uur in de namiddag terwijl korte tijd daarna de vijand de witte vlag "hijst".

George Albert Fryday kreeg een voorlopig graf in Ihrhove in de buurt van Leer (D).

Zijn definitieve rustplaats werd op 12 maart 1946 de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten. Ref. 7-F-12.

Op zijn grafsteen staat de tekst:

A HELPING HAND TO ALL HE WAS SO KIND, SO TRUE HE NOBLY DID HIS BEST GRANT HIM LORD, HEAVENLY REST.

Toegekend werden hem:

de 1939-45 Star; France Germany Star; War Medal; CVSM & Clasp.

In zijn testament had George bepaald dat zijn bezittingen gelijkelijk verdeeld moesten worden tussen zijn moeder en zijn grootmoeder.

Zijn medailles en het Memorial (Silver) Cross werden opgestuurd naar zijn moeder.

